

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0068 van 11 mei 2011
in de zaak 2010/0306/A/3/0288

In zake: mevrouw [REDACTED], wonende te 1020 Brussel, [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Damien JANS
kantoor houdende te 1170 Brussel, Terhulpssteenweg 177/6

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Boomstraat 14
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde van 14 december 2009 houdende weigering aan de verzoekende partij van een stedenbouwkundige vergunning voor het bijbouwen van een garage, voor het regulariseren van de aanleg van zwembad en het plaatsen van een afsluiting.

Vermelde vordering werd ingesteld naar aanleiding van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 25 februari 2010. Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde van 14 december 2009 onontvankelijk verklaard.

Het betreft een perceel gelegen te Vilvoorde, [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 mei 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Barbara HUYLEBROEK die loco advocaat Damien JANS verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Filip VAN DIEVOET die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 4 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van de aanleg van een zwembad, het bijbouwen van een garage en het plaatsen van een afsluiting”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied. Het perceel dient voorts gesitueerd te worden binnen de grenzen van de niet vervallen verkaveling Lesage van 5 oktober 1965. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Volgens het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde valt de tuinzone (met inbegrip van het zwembad) grotendeels buiten de grenzen van vermelde verkaveling en moet overeenkomstig het geldende gewestplan gesitueerd worden in parkgebied. De verzoekende partij betwist dit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde weigert op 14 december 2009 de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“...
2.f.beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

Initiatieven van stedenbouwkundige aard dienen te beantwoorden aan de van kracht zijnde verkavelingsvoorschriften.

De voorgestelde locatie van de garage met carport beantwoordt niet aan de stedenbouwkundige voorschriften gevoegd bij het verkavelingsplan. dienstgebouwen dienen te worden voorzien zoals aangeduid op het verkavelingsplan, in huidig geval gekoppeld tegen de rechts gelegen erfscheiding. Het voorstel voldoet hier niet aan.

Voor wat betreft het zwembad dient opgemaakt dat de locatie zich bevindt buiten de grenzen van de verkaveling en in een “parkzone” volgens het gewestplan. De

*parkgebieden moeten in hun staat bewaard worden of zijn bestemd om zodanig ingericht te worden, dat ze in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen. De wijze waarop de tuin wordt ingericht, voldoet hier niet aan.
Het planologisch voorschrift is niet nageleefd.
Het ontwerp is onverenigbaar met zijn omgeving.
...*

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 21 januari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 9 februari 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens laattijdigheid

De verwerende partij beslist op 25 februari 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren en overweegt hierbij het volgende:

*“ ...
Het besluit van de weigering van het college van burgemeester van schepenen van Vilvoorde van 14 december 2009 werd aan de aanvrager betekend op 16 december 2009.*

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. Het bewijs van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen is bijgevoegd, evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

In toepassing van artikel 4.7.21. § 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt de aanvrager, op straffe van onontvankelijkheid, over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze waarop het afschrift of de kennisgeving, vermeld in art. 4.7.19. § 1, werd betekend om beroep in te dienen. De betekening gebeurde op 16 december 2009.

Het beroep is gedateerd 18 januari 2010 en werd op 21 januari 2010 op de post afgegeven. Het beroep werd op 22 januari 2010 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd niet gerespecteerd.

*Aangezien aan bovenvermelde voorwaarde niet werd voldaan is het beroep onontvankelijk.
...”*

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een ter post aangetekende zending van 26 februari 2010 door de verwerende partij betekend aan de verzoekende partij. Het beroep werd ingesteld met een ter post aangetekende brief van 22 maart 2010 en is bijgevolg tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij en werpt in dit verband volgende exceptie op:

“ ...

6.1. Artikel 4.8.16, §1, laatste lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) bepaalt:

De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

De verzoekende partij stelt het volgende in haar verzoekschrift tot nietigverklaring:

Op 27 februari heb ik een aangetekend schrijven ontvangen met de beslissing van de Deputatie: nl. “onontvankelijk wegens het niet voldoen aan de vormvereisten” = overschrijding termijn. (zie kopie in bijlage).

Er rest mij bijgevolg geen andere mogelijkheid meer dan opnieuw beroep aan te tekenen tegen het weigeringsbesluit vanwege de Stad Vilvoorde, bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij de niet-ontvankelijkheid van haar administratief beroep bij de deputatie niet betwist.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij conform artikel 4.8.16, §1, laatste lid VCRO wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht zich tot de Raad voor Vergunningsbetwistingen te wenden.

...”

De verzoekende partij heeft niet schriftelijk geantwoord op de exceptie van de verwerende partij en dit terwijl zij hiertoe nochtans de mogelijkheid heeft gehad middels het desgevallend indienen van een wederantwoordnota. Op de zitting van 4 mei 2011 betwist de verzoekende partij uitdrukkelijk als zou zij geen belang meer hebben bij het voorliggend beroep.

Beoordeling door de Raad

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende

het afleveren of weigeren van een vergunning. In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip 'vergunningsbeslissingen' betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd in zoverre zij een onontvankelijk verklaard administratief beroep kennelijk principieel gelijkshakelt met de in artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO bedoelde verzaking aan het recht om zich tot de Raad te wenden. De vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard is hierbij irrelevant. Artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO bepaalt immers nergens dat het georganiseerd administratief beroep tegen een voor de verzoekende partij nadelige vergunningsbeslissing op ontvankelijke wijze moet zijn ingesteld bij de deputatie om niet te verzaken aan het recht om zich tot de Raad te wenden.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

De omstandigheid dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie niet kan worden aanvaard, staat er niet aan in de weg dat de Raad daarnaast evenzeer de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve dient te onderzoeken. De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet immers uitsluitend worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid ervan. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat een beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard.

De Raad is in het licht van artikel 4.8.16, §3 VCRO bijkomend van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden om het voorwerp van het beroep te bepalen en, bij uitbreiding, om de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt te beoordelen. Met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals desgevallend vervat in de wederantwoordnota of zoals mondeling toegelicht ter zitting, kan de Raad dan ook geen rekening houden.

De Raad stelt met de verwerende partij vast dat de verzoekende partij, nadat haar administratief beroep bij de verwerende partij als onontvankelijk werd afgewezen, met het voorliggende beroep uitdrukkelijk de weigeringsbeslissing van 14 december 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde viseert. Gegeven de in het onderdeel IV.B. van dit arrest gedane vaststellingen, meer specifiek de omstandigheid dat het onontvankelijk verklaren door de deputatie van een administratief beroep evenzeer als een vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO moet beschouwd worden, is de Raad dan ook genooddaakt om tot de onontvankelijkheid van het voorliggende beroep te besluiten.

In het licht van het voorgaande kan een beslissing van het college van burgemeester en schepenen immers niet worden aangemerkt als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen. De omstandigheid dat de beslissing van de deputatie, waarbij een administratief beroep onontvankelijk wordt verklaard, de in artikel 4.7.21, §8 VCRO

bedoelde schorsing van rechtswege van de uitvoering van de door het college van burgemeester en schepenen in voorkomend geval verleende vergunning opheft, doet hieraan geen afbreuk.

De verzoekende partij had haar beroep bij de Raad dan ook moeten richten tegen en niet, zoals kennelijk het geval is, naar aanleiding van de beslissing van 25 februari 2010 van de verwerende partij. Het beroep bij de Raad tegen een beslissing waarbij de onontvankelijkheid van het administratief beroep wordt vastgesteld, is in voorkomend geval dan ook noodzakelijk beperkt tot de vraag of de deputatie het administratief beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard. Nu de verzoekende partij de onontvankelijkheid van haar administratief beroep bij de verwerende partij niet betwist, blijft het voorliggende beroep, zelfs al zou aangenomen worden dat het minstens impliciet is gericht tegen de beslissing van 25 februari 2010, onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 11 mei 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER